

BELZUINA (2) *sb*

bełzuina *f* (1), **bezuina** *f* (1), [**belzoin** *m*]; bełzuina *BielKron*; bezuina *FalZioł*.

sg [*N* **belzoin.**] ∅ *G* bełzuiny (2), [**belzoinu**].

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: benzoin.

bot. Styrax Benzoin Dryand. (Rost); drzewo pochodzenia indyjskiego, tu: żywica z tego drzewa stosowana w lecznictwie i kosmetyce zwana dziś będzwinem lub żywicą będzwinową [bełzuino Łac śr bez znaczenia] (2) : Mydło pięknie woniające: tak czynic. Wezmi korzenia Fijołkowego dwie dragmie [...] oleyku łpicanardi/ bezuini/ oboygá mała więcej niżli dragmę FalZioł V 117v; Fárákułá Bełzuiny zá łzełc fawow. BielKron 454v; [oleyku Spicanardi/ bezuiny SpiczZioł 246; wyżmi Styraku trzciennego/ Belzoinu ná miálki proch powierćiawłzy SienHerb 570b; Belzoin łok z drzewá wielkiego źemie Cyperłkiey/ Belzoinum, Łáćinnicy zowá/ Álfa dulcis vel odorata. Niemcy Belzoi/ Benzoi/ Włzákże to łowo Álfa bywa y Drugiemu łokowi dawano/ ktore Álfa faetida/ zowá to Polacy czártowym gównem/ iako Niemcy Teuffels dreck zowá. SienHerb I2#v].

AKtt